

9. Devītais prasības pamats: Deleģētajā regulā (ES) 2015/63 paredzētais klašu piešķiršanas mehānisms esot pretrunā augstāka juridiskā spēka tiesību aktiem.

Riska klašu sadalījums saskaņā ar Deleģētās regulas I pielikuma 2. soli radot acīmredzami netaisnīgu iznākumu un tādējādi neievērojot prasību par orientāciju uz riska profilu un vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu.

- (¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – Max Heinr. Sutor/VNV

(Lieta T-423/22)

(2022/C 359/98)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburga, Vācija) (pārstāvji: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft un H.-U. Klöppel, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2022. gada 11. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2022. gadu aprēķinu (Lietas nr: SRB/ES/2022/18), ciktāl lēmums attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 (¹) 5. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpums, jo atbildētāja no banku nodevas 2022. gadam neesot izslēgusi prasītājas fiduciāri pārvaldītos klientu līdzekļus. Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 1. punkta e) apakšpunkts esot piemērojams šādiem maksātnespējas gadījumā aizsargātiem klientu līdzekļiem, jo tie atbilda prasībām saskaņā ar normas skaidro formulējumu.
2. Otrais prasības pamats: samērīguma principa pārkāpums, kā atsauci izmantojot Regulas (ES) Nr. 806/2014 (²) 70. panta 2. punkta otro daļu, to skatot kopā ar Direktīvas 2014/59/ES (³) 103. panta 7. punktu, jo ar lēmumu, tikai un vienīgi pamatojoties uz prasītājas bilancē norādītajām bezriskā fiduciārajām saistībām, esot noteikta daudzas reizes augstāka bankas nodeva. Lēmums neesot nedz piemērots, nedz nepieciešams, lai sasniegtu banku nodevas mērķus, un ar lēmumu radītie zaudējumi nebija samērīgi ar izvirzītajiem mērķiem.
3. Trešais prasības pamats: vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo lēmumā bez objektīva pamatojuma esot pausta nevienlīdzīga attieksme pret prasītāju salīdzinājumā ar kredītiestādēm, kuru valsts grāmatvedības standarti neparedz fiduciāro saistību atklāšanu vai kuras sagatavo savus pārskatus saskaņā ar IFRS (*International Financial Reporting Standards*), un ieguldījumu sabiedrībām, kuras nav licencētas kā kredītiestādes un kuras pārvalda klientu līdzekļus.

4. Ceturtais pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 16. panta pārkāpums, jo bezriskā fiduciāro saistību iekļaušana novērtējuma bāzē ievērojami palielinot prasītājas banku nodevu 2022. gadam.
5. Piektais prasības pamats: LESD 49. panta, skatot to kopā ar LESD 54. pantu, pārkāpums, jo lēmums ierobežojot prasītājas brīvību veikt uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā atrodas tās galvenā uzņēmējdarbības vieta, šis ierobežojums esot nesamērīgs un diskriminējot prasītāju salīdzinājumā ar citu dalībvalstu ieguldījumu sabiedrībām, kas arī ir licencētas kā kredītiestādes.
6. Sestais prasības pamats: tiesību tikt uzklausi tam saskaņā ar Hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu pārkāpums, jo atbildētāja prasītājam esot atvēlējusī nepietiekamu konsultāciju termiņu – tikai vienpadsmit darba dienas, lai izskatītu lēmuma projektu un paustu savu nostāju konsultācijas ietvaros.
7. Septītais prasības pamats: Hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunkta, kā arī LESD 296. panta otrās daļas pārkāpums, jo prasītāja ar apstrīdētā lēmuma pamatojuma palīdzību nevarot atbilstoši pārbaudīt savas iemaksas apmēru.
8. Astotais pamats: efektīvas tiesību aizsardzības principa pārkāpums saskaņā ar Hartas 47. panta 1. punktu, jo nepietiekamais pamatojums neļaujot prasītājai pienācīgi saprast vai apstrīdēt lēmuma pareizību.
9. Devītais prasības pamats (pakārtoti): Deleģētās regulas (ES) 2015/63 14. panta 2. punktā, 3. panta 11. punktā, to skatot kopā ar 5. panta 1. punkta e) apakšpunktu, 3. panta 2. punktā paredzētās novērtējuma bāzes spēkā neesamība, ja tā būtu jāinterpretē tādējādi, ka, aprēķinot banku nodevu, ir jāņem vērā ieguldījumu sabiedrību, kurām ir arī kredītiestādes licence, fiduciārās saistības, jo esot pārkāpts Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punkts un Hartas 16. pants, kā arī LESD 49. pants, to skatot kopā ar 54. pantu.

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 6. jūlijā – *Nordea Kiinnitysluottopankki/VNV*

(Lieta T-431/22)

(2022/C 359/99)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj* (Helsinki, Somija) (pārstāvji: *H. Berger* un *M. Weber*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt VNV 2022. gada 11. aprīļa lēmumu, dokumenta nr. SRB/ES/2022/18, tai skaitā I, II un III pielikumu tiktāl, ciktāl tas skar prasītājas *ex-ante* iemaksas;

— piespriest VRV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.